

nem deres Repræsentanter, sket adskillige Forandringer. Men det er dog saaledes, at disse Forandringer i Grunden ikke aarligt betyde noget stort i Penge. Hvad der er sket, er mere en Simplificering af de gamle snørklede Systemer, de have derude. For ganske enkelte har det kunnet betyde noget. Men Grundlønningen, den Mindsteløn, som de lavest lønnede have, er ikke bleven hævet i nævneværdig Grad. Indtil for 5—6 Aar siden var der en Del Folk, de, der ere, som man kalder det, „i Linie“ derude, som fik de omtalte 27 Øre i Munderingspenge, enten de sejlede eller ikke. Det var Folk af samme Slags, som man enkelte Steder har dem i Provinserne ved de frivillige Brandkorps. De skulde være parate til at sejle naar som helst, og fordi de saaledes hang paa en Knage og kunde løftes af, naar Marinen krævede deres Nærværelse paa et Skib, fik de denne Munderingsgodtgørelse. Saa kom der en ny Regnskabschef derud, og det synes næsten, som om man fra den Tid kan spore en mærkelig Forandring i Opfattelsen af de Rettigheder, Arbejderne paa Orlogsværftet have. Vi bøje os sikkert alle for den Nidkerhed, en Embedsmand lægger for Dagen for at spare paa Statskassens Midler, vel at mærke, naar han holder sig indenfor de Grænser, Loven paaviselig fastsætter. Men naar en Embedsmand gaar saa vidt, at han søger enhver Krog, enhver lille Bagatel frem for at kunne forringe Tilstanden for Arbejderne, selv om Retten hertil kan være overmaade tvivlsom, tror jeg, at samtidig med, at han gør sig forhadet af de Folk, hvis Interesser han skulde varetage, gavner han langt fra Statskassen paa den Maade, det kunde se ud til. Da han kom, opdagede han, at det kun var for Arbejdsdagene, de skulde have Munderingsgodtgørelse, og de Folk, som hidtil havde haft 100 Kr. i Munderingsgodtgørelse, maatte kvitte en halv Snes Kroner om Aaret, fordi Regnskabschefen mente at have gjort denne Opdagelse. Men nu synker det for dem alle sammen, baade for dem, som staa i Linie, og for dem, der sejle og ikke staa i Linie, til ingen Ting. Fra de tidligere 100 eller 90 Kr. gaar Munderingsindtægten ned til ingen Verdens Ting.

Da man nu mente, at dette var for galt, har man villet hjælpe derpaa admini-

strativt ved at yde dem et maanedligt Vederlag af 7 Kr., naar de ikke sejlede, men derimod ikke noget, naar de sejlede. Der kan man se, hvor karikaturmæssigt en Administration kommer til at virke, naar den gaar for langt. Man kan se, at det er umuligt, hvis man ikke paa en eller anden Maade holder disse Folk skadesløse, at faa dem til at gaa om Bord paa Skibene. Uagtet de ere forpligtede dertil, vil det altid have sine Vanskeligheder. Saa giver man dem nu deres Penge for Mundering, naar de ikke sejle, naar de ikke bruge Munderingen, men for den Tid, de bruge den, giver man dem ingenting, fordi man mener, at man har fundet en Bestemmelse, der siger, at de ingenting skulle have. Ogsaa den af mig omtalte Dusør paa 10 Kr. om Maaneden er bleven strøgen. Heller ikke det er omtalt i den Lov, som jeg her strejfer, og de have haft god Grund til at gaa ud fra, at saavel Munderingspengene som Dusøren vilde blive staaende, i Særdeleshed da det paastaas derude fra, at de Dusører, som have gammel Hævd for de overordnede, for Officererne, Regnskabschefen og for andre derude, ikke ere blevne afskaffede.

Jeg ved ikke, om det er rigtigt, men jeg nævner det i denne Forbindelse, at da Marinen søgte at realisere nogle af sine gamle Skibe, skulle Embedsmændene derude have faaet Procenter af dette Salg. Det skal være noget, der har gammel Hævd, jeg ved det ikke, men er det saaledes, at Dusører skulle afskaffes for Folkene, uden at der er paaviselig Hjemmel derfor, bør de ikke opretholdes for de andre.

Jeg mener at have Ret i, at de Folk, som jeg her har omtalt, maatte gaa ud fra, at den Lønning, der blev fastsat for dem, naar de sejlede, var den Løn, der traadte i Stedet for den Løn, de havde haft tidligere, men at de beholdt deres Munderingspenge. Og de havde saa meget større Ret til at gaa ud fra det, som det i de af mig omtalte Motiver, Sp. 3408, hedder, efter at der er omtalt 8 og 16 Aars Tillæg: „Samme Tillæg har man endvidere foreslaaet tillagt Fyrbøderne i Maskinkorpset, Værftsarbejdsmandene i Ekvipageafdelingen samt Haandværkerne i Haandværkerkorpset“ osv. Og videre siges